

Hellen Rinell
637 Shinzaiko
H I M E J I.
Japan.

Nr 217.

Göteborg den 29 aug. 1964.

Käraste lilla Hella!

I går skickade jag nr 216 och i dag har du mej här igen. Lördag kväll börjar jag på detta opus. Så får vi se när det blir färdigt. Nu tar vi till din brevlunta! Då det gäller nyckeln eller nycklarna till Davids portfölj, så ska jag göra ett avtryck av hålen, då han troligen har dem med sej, när han kommer hit. Dom var nog platta om jag minns rätt. Jag ska skicka blommor till Åke endera dagen. Jag undrade mest om ni fått "Kontakt med Linneakyrkan"? Har du kastat bort den Jaså, det ska skrivas så många artiklar! Tror dom att dom får betalt av VP? Hur kan man skriva till GP genom att översätta det som redan är skrivet? Inte har jag sett något i GP. Hur kan man ha tid med sådant, då man inte hinner med det som är nödvändigt. Det vore mera kristet om dom avlastade något för dom gamle. Åh, vad det känns underligt alltihop. Har G. verkligen på allvar flyttat? Det är inte utan att man undrar hur länge den där vänskapen ska hålla Helga har berättat att någon granne till henne, som känner till familjen U. har sagt att G. hade en ungdomskärlek, som tog slut. Det är nog ganska länge sen kan jag förstå. Även om man inte trivs över hövan med sin styvmor, så ska väl en kristen flicka inte bete sej på det sättet. Läser M. också i Kobe? Kan du inte träffa Gunhild någon gång, så du får prata med en vettig människa? En annan sak har jag tänkt på. Kan du inte anförtra dej åt dr Oguni. Du behöver nog lite läkarehjälp nu. Tala med honom! Tänk att dessa 3 människor ska skaffa 2 missionssällskap så stora bekymmer. Alla tycks vara problembarn. Träffar du aldrig Thora? Hade ni egna gardiner med er till Nojiri? Eller måste ni tvätta dom ändå? Du strök väl inte H:s kläder? Och hon inte gardinerna. Jag förstår att du längtar hem. Jag har aldrig så intensivt önskat att ni nu kunde få resa hem. Vi har ju alltid varit så backsamma att ni varit på plats för Gud, så inte har vi hängivit oss åt någon längtan förr än ni varit på hemväg nästan. Likadant med Lisa och David. Men nu känner jag det nästan som där du varit allvarsamt sjuk och vi fruktat att mista dej. Då har jag velat ila över land och vatten för att få slå mej ner vid din sjukbädd en stund eller en dag eller flera. Så har jag det nu!!! Men så kan man ju frukta att om jag kom till dej, fick du ju ändå jobbigare. Men jag skulle nog inte bidra till en dålig och bitter atmosfär. Nä, de skulle jag inte!!! Nu sa dom i TV att koleraepidemien i Japan är avvärd. Här om dan sades det att något fall förekommit i Tokio. Och där har visst över 200.000 människor vaccinerats. Hela världen bävade väl för OS i höst. Jag kan inte undgå att fundera över hur dom här båda flickorna tänker sej framtiden och var dom tänker sej den. H. skriver i sin artikel: "Jag befinner mej nu i Japan och min längtan, blandad med bävan, är att få tjäna här under dagar som ligger framför. Dock måste vi alla vara öppna för "nya order" Uppgifter kan vänta på annat håll och vi ställs på nytt inför val att lyda Guds kallelse. Kanske någon blir kallad från sitt dagliga arbete till att ge all tid i tjänst åt Gud som evangelist eller missionär. Å andra sidan kanske en missionär blir kallad att tjäna i hemlandet, eller en pastor att lämna sin predikstol för att förmedla det kristna budskapet på ett annat område. Om vi inte är öppna här, begränsa vi Gud och gör honom liten i vår tankevärld. Guds tankar är högre än människotankar. Vår Gud är fortfarande levande och verksam och därför kan vad som helst hända. Ibland kan det tyckas som om kallelsen gällde en begränsad period, därför att åren på missionsfältet eller i församlingstjänst blev så få, och kanske vi rent av undrar om det verkligen var en kallelse och hur det var med kärleken till Kristus. Om vi toge tid att ta reda på varför, kanske vi finge veta att Herren hade andra uppgifter i beredskap.

Gud är vår uppdragsgivare och vår part i det hela är att bli lyhörda och lydig och på så sätt leva i Guds vilja dag efter dag. Må vi alla vara villiga att ge oss själva till Kristus och den livsuppgift som är vår! Detta är sista hälften av H:s artikel. Jag hoppas verkligen att dom inte medvetet skaffat sej alla de förmånder som en nutida missionärskandidat erbjudes och för vars kostnader missionen svarar, för att när det passar dom övergå till annan uppgift eller annat missionsällskap. Vad tror du och Oscar om det? At t så snart man satt fötterna på kallelselandets mark ta upp sådana här frågor och göta det på detta sätt, kommer mej stt fundera - - - ? ? ? Jag är mest förvånad över H.

Det blir väl lite lättare för er nu när dom är borta så pass mycket. Men man kan ju inte helt frigöra sej från a l l t det onda som har tillfogats en. Det känns naturligtvis ändå där innerst inne i hjärtat, som lider. Men du har ett mycket bra formulerat böneämne: "Man får be Gud ge en tålmod i m ä n g d och hjälpa en att vara vänlig under a l l t". Vi hjälper dej att bedja därom bl.a.

Det är nu länge sen jag fick ditt P-brev, som jag ju tänkte besvara. Men det har tillkommit så mycket, så jag har liksom inte orkat att göra det. Nu kan jag säga dej att jag är så oänligt tacksam att jag mitt under och genom a l l a svårigheter kommit i ett annat förhållande till Ebba och Ludde. Jag har under dessa 17 år, sen jag flyttade hemifrån, aldrig känt mej välkommen h e m. Eller till bageriet, vilket ju mina besök har gällt. Uppe har jag inte varit många gånger. Jag skulle många gånger velat skriva till dej om saken. Men jag har dragit mej för det, för jag visste att det skulle göra dej illa, då du är den ende som skulle förstå mej. Därför blev jag glad att du tog upp saken. Jag har ju fått hjälpa dom lite under detta svåra år och dom är ju så tacksamma för det, så dom vet inte hur väl dom ska göra. Då jag kom hem här om dan, tyckte dom att det var så länge sen jag var i föräldrahemmet. Sönt har dom aldrig sagt förr. Och jag är så tacksam för denna nya atmosfär. Det säger mej att Gud har vägar och möjligheter, som vi aldrig kunnat vräka ut, att ordna saker och ting. Han har samma möjligheter i dag! Det tror av allt hjärta med hjärtlig hälsning till er båda

Dirina